

ТЕХНІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
Луцького національного технічного
університету

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ЕТНОДИЗАЙН ОДЯГУ

Освітньо-професійна програма: Дизайн
Спеціальність: 022 Дизайн
Галузь знань: 02 Культура та мистецтво

Рівень освіти	Фахова передвища освіта
Освітньо - професійний / освітній ступінь	Фаховий молодший бакалавр
Статус навчальної дисципліни	Вибіркова (професійної підготовки)
Обсяг дисципліни (кредити ЄКТС/загальна кількість годин)	5 кредитів ЄКТС/ 150 годин
Циклова комісія	Циклова комісія креативних індустрій
Мова викладання	Українська
Мета навчальної дисципліни	Метою вивчення є представлення основних регіональних рис становлення феномену моди, що формуються відповідно до локальних соціо-культурних традицій, природно-кліматичних умов та технологічних ресурсів регіону.
Предмет і завдання дисципліни	Предметом вивчення навчальної дисципліни «Етнодизайн одягу» є основні відомості з історії виникнення та розвитку українського народного костюма, а також основні тенденції, закономірності й особливості мінливості розвитку форм костюма в подальшому його стилістичному становленні. Основними завданнями вивчення дисципліни «Етнодизайн одягу» є: - історичні тенденції розвитку народного костюма; - композиційні закономірності дизайну народного одягу та аксесуарів; - особливості застосування символів та знаків; - техніки виконання декоративних елементів; - формувати за етнічними першоджерелами новий зміст і наповнення сучасної форми; - використовувати елементи декоративного оформлення під час проектування сучасних форм одягу та пошуку нових ідей.
Форма підсумкового контролю	Диференційований залік
Зміст дисципліни	Змістовий модуль 1. Історичне та художнє значення спадщини українського традиційного костюма. Основні етапи розвитку традиційного українського костюма. Регіональні особливості традиційного одягу. Аналіз факторів формування регіональних рис в етнодизайні. Змістовий модуль 2. Еволюція українського костюма.

	Український костюм XVIII-XIX ст. Український традиційний костюм XIX – XX ст. Семантика знакових систем в етнодизайні. Поєднання традиційних та сучасних матеріалів при проектуванні. Композиційні прийоми розробки сучасного одягу з елементами етнодизайну.
Рекомендована література	<p>Основна</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Костюченко О., Дихнич Л. Проектна діяльність в індустрії моди: організаційні та психологічні аспекти. К.: Ліра-К, 2017. 316 с. 2. Костюченко О., Дихнич Л. Психологія ефективності фахівця індустрії моди. К.: Ліра-К, 2016. 464 с. 3. Мельник М.Т. Індустрія моди: навч. посіб. [для студ. ВНЗ]/ М.Т. Мельник; Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України, К. : Ліра-К, 2015. 263 с. 4. Горбатюк Н. Практичне ескізування одягу : навч. пос. для здобувачів освіти / Наталія Горбатюк. – К.: Грамота, 2021. – 192 с. 5. Колосніченко М.В., Процик К.Л. Мода і одяг. Основи проектування та виробництва одягу : Навчальний посібник. – К.: КНУТД, 2016. – 238 с. 6. Радкевич В. О. Моделювання одягу: навчальний підручник – К.: «Вікторія», 2017. – 352 с. <p>Додаткова</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Андрушко, Леся Володимирівна. Український національний костюм та інформація: філософський і культурологічний вимір / Андрушко Леся Володимирівна. — Київ : Юрко Любченко, 2016. — 211 с. 2. Босий, Олександр Георгійович. Міф. Символ. Орнамент : історія, символіка та комп. укр. орнаментики / Олександр Босий ; Кіровоград. держ. пед. ун-т ім. В. Винниченка, Нац. музей архіт. та побуту України. — Вінниця : Данилюк В. Г., 2011. — 119 с. 3. Вишивка Жидачівщини : з колекції Музею нар. архітектури та побуту ім. К. Шептицького. — Львів : Артклас, 2019. 4. Гавур, Люба. Чарівні візерунки : [альбом] / Люба Гавур. — Львів : Апріорі, 2010-. Ч. 1 : 2010. — 235 с. 5. Захарчук-Чугай, Р. В. Українська народна вишиванка : Західні області УРСР / АН УРСР, Ін-т мистецтвознавства, фольклору та етнографії ім. М. Т. Рильського. Львів. відділення. — К. : Наук. думка, 1988. — 190 с. 6. Кара-Васильєва, Т. В. Українська народна вишивка / Т. В. Кара-Васильєва, А. О. Заволокіна ; [Голов. ред. С. Головка]. — К. : Либідь, 1996. — 91 с. 7. Кулешова С.Г. Колір в художньому проектуванні одягу: Навч. посібник. – Хмельницький: ХНУ, 2016. – 394 с. 8. Ніколаєва Т.В. Тектоніка формоутворення костюма: Навч. посібник. – Київ: Арістей, 2008. – 340 с. <p>Інтернет-ресурси</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. URL: https://uabooks.top/4278-navchalniy-posbник-praktichne-eskzuvannya-odyagu-gorbatyuk-2021.html 2. URL: https://obuchalka.org/20210826135638/prakticheskaya-kniga-po-modelirovaniu-jenskoj-odejdi-blank-a-f-fomina-z-m-1992.html
Види занять, методи і форми навчання	Форми організації освітнього процесу: лекції, практичні заняття, самостійна робота, консультації з викладачем, екскурсії, дистанційне навчання. Освітні технології: традиційні, інформаційно-комунікаційні технології проектне навчання.
Пререквізити	Дисципліни «Матеріалознавство», ««Основи композиції», «Вступ до спеціальності»

Постреквізити	Дисципліни «Художнє проектування виробів», «Конструювання виробів з різних матеріалів».
Критерії оцінювання	<p>Критерії оцінювання:</p> <p>Оцінка «відмінно» виставляється, якщо здобувач освіти у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно й аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних знань, практичних завдань з практичних робіт та самостійної роботи використовуючи (ІКТ) технології. Вільно володіє графічною мовою та вміло працює над поставленим завданням, що має високий (творчий) рівень компетентності.</p> <p>Оцінка «добре» виставляється, якщо здобувач освіти на достатньому рівні володіє навчальним матеріалом, обгрунтовано його знає, розкриває зміст теоретичних знань, практичних завдань з практичних робіт та самостійної роботи використовуючи (ІКТ) технології. Вільно володіє графічною мовою та вміло працює над поставленим завданням, що має достатній (конструктивно-варіативний) рівень компетентності із незначними неточностями у практичній роботі.</p> <p>Оцінка «задовільно» виставляється, якщо здобувач освіти виконує майже значну частину навчального матеріалу, знає та записує основні тези, замальовує для знань ескізи з незначними помилками на середній репродуктивний рівень компетентності.</p> <p>Оцінка «незадовільно» виставляється, якщо здобувач освіти зовсім не володіє навчальним матеріалом і на рівні розпізнавання.</p> <p>Початковий (рецептивно-продуктивний) рівень знань виставляється, якщо здобувач освіти за допомогою викладача, що відповідає на запитання, які потребують відповіді «так» чи «ні».</p>
Політика курсу	<p>Курс передбачає індивідуальну та групову роботу.</p> <p>Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін.</p> <p>Якщо здобувач освіти відсутній з поважної причини, він/вона презентує виконані завдання під час консультації викладача.</p> <p>Під час роботи над індивідуальними завданнями та проектами не допустимим є порушення академічної доброчесності.</p>